

Зони спілкування

Інтимна (від 0 до 40 см)

Це сама головна зона спілкування, оскільки саме її людина охороняє як свою власність. Вона дозволяє проникнути в цю зону тільки тим, хто знаходиться з нею у тісному емоційному контакті: дітям, батькам, дружинам, коханцям, близьким друзям і родичам. У підзону радіусом у 15 см – понадінтимну – можливо проникнути тільки за допомогою фізичного контакту.

Особиста дистанція (від 0,4 до 1,5 м)

Така відстань звичайно розділяє нас, коли ми знаходимося в гостях, на офіційних прийомах і дружніх вечірках. У цій зоні, на відміну від інтимної, переважає вербальне спілкування над невербальним. Саме тут відбувається обмін інформацією, досвідом і т.д. Дана зона характерна для стандартизованих, конвенціональних, ділового рівнів спілкування.

Соціальна зона (від 1,5 до 4 м)

У даній зоні спілкування носить формальний або офіційний характер. У соціальній зоні спілкується лектор з аудиторією, учитель на уроці (не даремно порушники дисципліни найчастіше сидять на останніх партах). На такій відстані ми тримаємося від сторонніх людей, наприклад водопровідника або теслі, що прийшов до нас зайнятися ремонтом у нашому будинку, – на загал від людей, яких ми не дуже добре знаємо.

Суспільна зона (від 4 м)

Коли адресуються до великої групи людей і не мають потреби в безпосередньому контакті з нею (оратор, артист на сцені), то зручніше за все стояти саме на такій відстані від аудиторії. Спілкування такого в цій зоні немає. Провідна роль належить засобам невербального спілкування – важлива виразність поз, жестів, інтонації та ін.

(За кн.: Шелихова Н.І. Техніка педагогічного спілкування / Під ред. М.Р. Гінзбурга. – М., 1998. – С. 22-25; 33-34)